

Marias liv (XIII): Åren i Nasaret

I Nasaret tillbringade Herren omväxlande år i ett lugnt och normalt liv. Det var år av arbete, bön och familjeliv med Maria och Josef. Så kommer det att berättas i detta nya avsnitt om Marias liv.

2011-03-28

Efter att ha berättat om hur barnet Jesus återfunnits hos lärarna i templet fortsätter Evangeliet så: *han följde med dem och återvände till Nasaret och lydde dem i allt. Hans*

mor bevarade allt i sitt hjärta. Och Jesus blev äldre och visare och vann Guds och människors välbehag . (Luk 2, 51-52)

I två verser av Evangeliet sammanfattas arton år i Jesu och Marias liv. Det var avgörande år under vilka den Heliga Familjen förde en tillvaro, helt lik den som levdes av de andra invånarna i Nasaret men fylld av kärlek. Det är avgörande år i Frälsningens historia, som det inkarnerade Ordet skall genomleva i lydnad och i arbete, i likhet med ett vanligt liv.

Händelsen i Templet var snart glömd, men de ord som då yttrades av Jesus utgör ett fortsatt ämne i Josefs och Marias tankar. De förstod med ett nytt ljus meningen i Jesu liv på jorden, fullständigt vigd åt att uppfylla den mission som den Himmelske Fadern hade anförtrott honom. Även om dessa ord hade

lämnat ett djupt spår i deras själar, fortsatte livet i Nasaret som alltid.

Varje dag förde med sig en särskild uppgift. Marias uppgifter var sådana som en husmors: långa vägar för att komma till traktens enda källa, där man kunde fylla krukan med friskt vatten; knåda mjöl och bära brödet som tillverkats för veckan till ugnen; hålla huset rent och fint, varför inte med hjälp av några enkla blommor som bidrog till färg och doft i omgivningen; spinna den mjuka ullen och det känsliga linet och sedan väva de nödvändiga kläderna; syssla med nödvändiga anskaffningar, när resande försäljare kom till trakten för att prisa sina varor... Tusen hushållsuppgifter som Maria utförde liksom de andra kvinnorna på platsen, men med stor kärlek.

När pojken ännu var liten, höll han sin Mor sällskap i hushållsarbetet och i hennes färder på landet. Men

så småningom tillbringade han mera tid med Josef. Under de år som vi talar om började han hjälpa honom i hans arbete, som var omfattande.

Josefs verkstad liknade de andra som fanns på den tiden i Palestina.

Kanske var det den enda i Nasaret, som var en liten ort. Den doftade av trä och renlighet. De arbeten som utfördes på beställning var

karaktäristiska för en hantverkare, som det heter i Evangeliet, och han

gjorde litet av varje: att bygga en bjälke, tillverka ett enkelt skåp,

anpassa ett bord eller ett tak, hyvla till en dörr som inte stängde bra...

Från ungdomen och sedan som ung man lärde sig Jesus av Josef att

arbeta väl, att bry sig om detaljer, alltid med ett trevligt leende mot

kunden; han begärde sedan rätt betalning, men han kunde också

uppskjuta betalningen från någon som genomgick en tid av ekonomiska

svårigheter.

En dag dog Josef. Jesus hade blivit vuxen och kunde ta över bördan av huset och försörja sin Mor. Maria och Jesus grät när de möttes av en sådan omständighet, medan den Helige Patriarken, som hade de båda, som han så innerligt älskade, nära sig, avled i frid. Han hade fullgjort sitt uppdrag.

Vid Patriarkens död förstärkte Modern och Sonen sin förtrolighet än mera. Hur många gånger har de inte kommit ihåg honom i sina ensamma samtal och i samtal med andra familjemedlemmar under långa vinterkvällar, i värmen från härden! De hade överflöd av så många detaljerade minnen om honom och om hans frikostighet, som var grunden i hantverkaren Josefs liv.

I den lugna friden i detta hus fortsatte Maria sina vanliga sysslor: att laga mat och diska, att mala mjöl och knåda deg, att sy Jesu och sina

kläder, att med en vänlig gest ta emot de personer som kom och besökte henne... Varje gång med större kärlek, därför att hon hade nära sig, mycket nära, den som var kärlekens Källa. I varje fall förvånade hennes normala liv inte släktingar och grannar, inte ens hennes mildhet och hennes finkänslighet, som attraherade alla och gjorde att alla i hennes närhet kände sig väl till mods. Faktiskt var dessa egenskaper som daggen som sprider frisk luft och färg över fälten, och knappt lyckas att bli sedd.

Medan Jesus växte och arbetade, *bevarade Vår Fru allt detta i sitt hjärta* (Luk22, 51), övervägde och funderade över det, och varje händelse blev tillfälle till och ämne för en oavbruten dialog med Gud.

J.A. Loarte

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/marias-liv-xiii-aren-i-nasaret/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/marias-liv-xiii-aren-i-nasaret/)
(2025-08-06)